

عنوان مقاله:

پیدایی زبان و اسباب تکثر زبان ها در روشنی درایت و روایت

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فضل الرحمن فقیهی

خلاصه مقاله:

آغاز و کیفیت پیدایش زبان، نگاه های متفاوتی را به همراه داشته و موضوعی بحث برانگیز است. برخی زبان انسانها را زاده تقلید از اصوات طبیعت شمردند و عده دیگر، زبان را شکل تدریجی از فریادهای خودجوش مربوط به درد، لذت، یا احساسات دانسته اند. داستان پیدایش بشر در متون موق دینی، بیانگر همعنانی پیدایی وی با پیدایی زبان است و دلایل هریک از این ادعاها در حوزه روایت و درایت قابل نقد و بررسی اند. به همین گونه تعدد زبان ها و اسباب آن از اموریاند که دیدگاه های متفاوتی را با خود دارند و نظریه تعدد ناگهانی زبان ها با دلایل تاریخی روایی آن قابل نقدند. بدین ترتیب، پژوهش در این دو حوزه، قابل اعتنا دانسته می شود؛ چه برخی از این دیدگاه ها نمی توانند با عقلانیت همنا باشند و نیز این روایات با مبانی فکری الهی سازگاری ندارند. این مقاله در پی به دست دادن نتایج معقول و مستدل در نحوه پیدایی زبان و تکثر آن در جوامع انسانی است و با روش کیفی و تاریخی، پیدایش زبان و نحوه تکثر آن را به بحث و نقد می گیرد. تشخیص نخستین دوره پیدایش زبان و شناسایی سبب اصلی تعدد زبان ها، هدف این مقاله است؛ از این رو به این پرسش پاسخ خواهد داد که زبان انسانی از چه زمانی پدید آمده و چه اموری در علت تکثر آن نقش اساسی داشته است.

کلمات کلیدی:

پیدایی زبان، اسباب تعدد، تکثر آنی، تحول تدریجی، روایت گرای، عقلانیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001071>

